

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єдніться!

Рік видання XVIII
№ 137 (2397).
П'ЯТНИЦЯ

11

ЛИСТОПАДА

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.

Газета виходить з 1939 року.

НАД КОЛОНАМИ — ПРАПОРІ ЖОВТНЯ!

• МОСКВА •

У цей святковий день погляди всіх чесних людей планети звернуті до Москви, до її серця — Красної площі. Диханням жовтневих десятиріч овійна ця площа.

Заловнені трибуни. Сьогодні тут найпочесніші гості — ветерани Комуністичної партії, учасники революційних битв за владу Рад. Це їм від імені партії і народу висловив глибоку вдячність товариш Л. І. Брежнєв напередодні революційного свята.

Стрілки Кремлівських курантів наближаються до десяти. Над площею грімлять оплески, лунають вигук «Ура!», «Хай живе Жовтень!», «Слава КПРС!», «Ленінському Центральному Комітетові Комуністичної партії — слава!». Це москвичі і гості столиці вітають керівників Комуністичної партії і Радянського уряду.

На Центральну трибуну Мавзолею піднімаються товариші Л. І. Брежнєв, Ю. В. Андропов, В. В. Гришин, А. А. Громико, А. П. Киріленко, О. М. Колосін, Ф. Д. Кулаков, К. Т. Мазуров, А. Я. Пельше, М. А. Суслєв, П. Н. Демічев, В. В. Кузнєцов, Б. М. Пономарьов, М. С. Соломенцев, К. У. Черненко, І. В. Капітонов, В. І. Долгих, М. В. Зимянін, Я. П. Рябов, К. В. Русаков.

Десята година ранку. Із Спаських воріт на відкритій машині виїжджає член Політбюро ЦК КПРС, міністр оборони СРСР Маршал Радянського Союзу Д. Ф. Устинов. Прийнявши рапорт командуючого військами ордена Леніна Московського військового округу генерала армії В. Л. Говорова, міністр об'їжджає війська, поздоровляє їх із святом. У відповідь грімлять могутнє «Ура!».

Після об'їзду військ міністр оборони СРСР піднімається на трибуну Мав-

золею В. І. Леніна і виголошує промову.

І знову над площею хвилями прокочується триразове «Ура!». Грімлять залпи артилерійського салюту. Зведений військовий оркестр виконує Гімн Радянського Союзу. Починається урочистий марш військ.

Продемонстрували безмежну відданість народові, рідній Комуністичній партії радянські воїни армії і флоту, готовність виступити на захист Батьківщини, всієї соціалістичної співдружності.

На Красну площу виходять юнаки і дівчата в червоних костюмах з прапорами і вінцями в руках. Починається святкова маніфестація.

«Хай живе Велика Жовтнева соціалістична революція — головна подія XX століття, початок всевітньо-історичного повороту людства від капіталізму до соціалізму!» — звучить над рядами. У відповідь грімлять триразове «Ура!».

На площу вноситься прапор Москви — міста-героя, міста-трудівника. Його супроводить колона ветеранів Комуністичної партії — учасників революції, Героїв Радянського Союзу, Героїв Соціалістичної Праці, передовиків і новаторів виробництва. Над ними майорять прапори московських підприємств. Починається святкова демонстрація представників трудящих столиці.

З червоними бантами виїжджає на демонстрацію електромашинобудівний завод імені Володимира Ілліча. Перші святкові букети воли за традицією принесли сьогодні вранці до пам'ятника В. І. Леніну. Цього року іллічівці відзначили ювілей: десять років тому найкращі електротехніки ЗВІ першими в країні здобули вищу

(Закінчення на 2-й стор.).

• КИЇВ •

Країні Рад — шістдесят років. Як найбільш світле, найбільш радісне свято зустрічають ювілей соціалістичної Вітчизни братня сім'я народів СРСР, всі чесні люди планети. Він ознаменований новими звершеннями в комуністичному будівництві, творчою працею нашого робітничого класу, колгоспного селянства і народної інтелігенції, які в єдиному строю з величезним піднесенням під випробуванням керівництвом ленінської партії втілюють в життя історичні накреслення XXV з'їзду КПРС.

Святковий і урочистий вигляд має головна магістраль столиці України — Хрещатик.

На трибунах герої праці — переможці ударної ювілейної вахти, знатні люди республіки, передові трудівники ланів і ферм столичної області, представники партійних, радянських, профспілкових і комсомольських організацій, діячі науки і культури, воїни Радянської Армії. Поруч з ними — ветерани революції, Герої громадянської і Великої Вітчизняної воєн, керівники республіканських міністерств, відомств і організацій, співробітники генеральних консульств зарубіжних країн у Києві.

Десята година ранку. На Центральну трибуну піднімаються товариші В. В. Щербинський, М. М. Борисенко, О. П. Ботвин, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, О. П. Ляшко, П. П. Погребняк, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, В. Ю. Маланчук, Я. П. Погребняк.

У відкритій машині на площу в'їжджає кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, командуючий військами Червонопрапорного Київського Військового Округу генерал Армії І. О. Герасимов. Він приймає рапорт командуючого парадом генерал-

лейтенанта Ю. П. Терентьєва про готовність військ до урочистого маршу, поздоровляє солдатів, сержантів, старшин, прапорщиків і офіцерів з 60-ю річницею Великої Жовтневої соціалістичної революції. У відповідь грімлять могутнє «Ура!».

За традицією парад військ Київського гарнізону відкривають юні барабанщики. По Хрещатику карбують крок слухачі заснованої в рік 60-річчя ювілею Великого Жовтня військової академії протиповітряної оборони сухопутних військ. Їх змінюють слухачі Київського вищого Військового авіаційного інженерного училища. Слідом за авіаторами йдуть курсанти Київського вищого зенітного ракетного інженерного ордена Леніна Червонопрапорного училища імені С. М. Кірова. Оплесками зустрічають трибуни струнких, підтягнутих юнаків з червоними погонами суворовців. Крайчим з кращих комсомольцям і передовикам навчання надано право взяти участь у параді.

На марші — вихованці Київського вищого Загальноосвітнього командного двічі Червонопрапорного училища імені М. В. Фрунзе. Його біографія тісно зв'язана з історією народження Радянських Збройних Сил. Майже шістдесят років воно готує висококваліфікованих командирів, які відмінно знають військову справу. 15 випускників училища, серед яких прославлені полководці — генерал Армії М. Ф. Ватутін, генерал-майор І. В. Панфілов, удостоєні звань Героїв Радянського Союзу.

На площу, карбуючи крок, виходять курсанти і офіцери Київського вищого інженерного радіотехнічного училища ППО. За

(Закінчення на 2-й стор.).

• КІРОВОГРАД •

НИНІШНЄ свято, що вибухнуло на вулиці міста радісними колони трудящих, маєвом прапорів, знаменне, особливе. І масштабом ювілею, за котрим шість десятиріч розвитку Країни Рад по шляху Жовтня і недавно прийнятою новою Конституцією СРСР, яка втілює головні підсумки цього героїчного шляху. І, славлячи шістдесят річницю Жовтня, зметнулися вгору червоні прапори на вулицях і площах Кіровограда.

По святковому урочиста площа імені С. М. Кірова. В центрі її — великий портрет засновника Комуністичної партії, творця Радянської держави В. І. Леніна, портрети членів Політбюро ЦК КПРС. На трибуну піднімаються керівники обласних та міських партійних і радянських органів, ветерани партії, Великої Вітчизняної війни, Герої Радянського Союзу і Герої Соціалістичної Праці, передовики виробництва, гості Кіровограда — делегація Толбухівського округу Народної Республіки Болгарії.

Фанфари сповіщають про початок святкової демонстрації. Під звуки урочистого маршу на площу ступає головна колона. Попереду — знамено орденосної області, Пам'ятний прапор ЦК КПРС. Ради Міністерства СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, перехідний Червоний прапор. У руках демонстрантів — портрети Карла Маркса, Фідріха Енгельса, В. І. Леніна.

За традицією попередують колон трудівників міста крокують наймолодші учасники свята — школярі Кіровограда. З вітаням партії і народу йде радість, краса і надія нашої землі. Єдиним привілеюваним класом називають молоде покоління нашої країни. Великим піклуванням про нього прийнята й нова Конституція СРСР, яка утвердила його права на щасливу, безхмарну юність. На турботу партії і народу учні відповідають відмінним навчанням.

Гордо прямують учні середньої школи № 34. У них комсомольська організація, як і організації 6-ї, 13-ї та 11-ї шкіл, визнано кращою серед тих, що з честю несли жовтневу вахту комсомолу, добилися почесного права підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня.

Шляком спортивних знамен розквітла вулиця. Йдуть фізкультурники міста. З ними зі студентських аудиторій, з ристувань новобудов несуть вони свою молодість і силу. А спорт — їхній підручник в житті, у праці, в навчанні. Проходячи повз трибуни, спортсмени виконують різні вправи, утворюють доріжки для кожного з нас символи: «XXV», «60».

Фізкультурників змінюють колонні, в яких — викладачі, студенти вузів, учні технікумів та професійно-технічних училищ обласного центру.

Колективи підприємств, організацій, установ міста вишикувались у колони порайонно. Святковий похід відкрили трудящі Кіровоградського району. Їм є чим пишатися, є про що звітувати. За дев'ять місяців ювілейного року реалізовано понад план продукції на 3,1 мільйона карбованців. У руках учасників святкового маршу — транспаранти, лозунги. Кіровці славлять мир і працю, нову Конституцію СРСР. Вони рапортують партії про свої трудові успіхи.

Очолує колону багатий робітничими традиціями колектив ордена «Знак Пошани» заводу тракторних гідроагрегатів імені XXV з'їзду КПРС. У змаганні на честь 60-річчя Великого Жовтня агрегатники достроково, до 27 вересня, виконали план трьох кварталів і виробили надпланової продукції на 515 тисяч карбованців. Це майже 20 тисяч гідронасосів різних найменувань. П'ять виробів заводчан уже носять почесний п'ятигранник.

2250 трудівників удостоєні звання ударника комуністичної праці. Шайфування пеху № 2, депутат Верховної Ради УРСР, делегат XXV з'їзду КПРС, лауреат премії Ленінського комсомолу Ю. В. Євтушенко виступила з ініціативою «План двох років п'ятиріччю» — до 60-річчя Великого Жовтня. Її підтримали 312 робітників чотирьох бригад і дві ділянки. На перелічених п'ятиріччю, на тих, хто трудиться нині в рядах третього року п'ятирічки рівняють свій крок усі заводчани.

На транспарантах, що їх несуть трудівники заводу радіовибірників, — рапорти про виконання соціалістичних зобов'язань. План виробництва лавової продукції заводчани перевищили. Зекончили чимало електроенергії, палива, металу. Шість вибоїв заводу присвятили переможці Знак якості.

Багато славних трудових починань народжується і поширюється на заводі. З початком — до ювілею виконати план двох з половиною років п'ятиріччю — виступив колектив комсомольсько-молодіжної бригади регулювальників телестудійної апаратури цеху № 6. Її бригадиром В. С. Рябенко. У переджовтневому ювілейному змаганні він вийшов переможцем. Нині на трудовому календарі бригади — грудень 1978 року. А план двох років п'ятиріччю вже виконали 640 робітників підприємства. Це — їхній трудовий дарунок ювілею.

Про свої здобутки рапортують робітники заводу друкарських машинок, ремонтного заводу «Укрсільгосптехніки», чавуноливарного заводу, заводу «Металіст», фабрики «Хімпобут». Майорять знамена, сяють щасливі усмішки людей, лунають дзвінки пісні. Трудівники міста славлять партію, країну, радянський народ.

Колону будівельників та працівників будівельної індустрії, що вливається на площу кумачем прапорів, очолюють колективи підрозділів комбінату «Кіровоград два жб в д».

(Закінчення на 2-й стор.).

Кіровоград. Святкові колони

НАД КОЛОНАМИ — ПРАПОРИ ЖОВТНЯ!

• МОСКВА •

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.).
атестаційну марку — державний Знак якості. Перший двигун з почесним знаком тепер зберігається в Музеї революції СРСР. Тепер підприємство випускає майже 50 типів електричних машин вищої категорії якості.

«Все—робітникам, все — трудящим!» — ці слова проголосив В. І. Ленін, виступаючи на заводі напередодні першої річниці Великого Жовтня.

Над колонами — нові рапорти, нові лозунги. «Ювілейній вахті — ударний фініш!», «Жовтня відстаючого поруч!» — девіз робітників і спеціалістів заводу «Красная Пресня». Кожен третій токар країни працює на верстатах з маркою цього підприємства.

Романтичний символ революції — червоні гвоздики принесені на демонстрацію краснопресенці. Палаючий факел — емблема району — осявав баталь-

они бійців, які йшли на громадянську війну, батальйони тих, хто прославив мужньо Пресню в роки Великої Вітчизняної. Їх було 45 тисяч. Тридцять сім стали Героями Радянського Союзу. І в тилу краснопресенці працювали, не шкодуючи себе. Завод «Красная Пресня» давав знамениті «Катюші», «Трьохгорка» одавала фронт. Битва з фашизмом була битвою за Жовтень.

У нових прапорах, транспарантах, художніх панно — знайомі назви: «Компресор», «Фрезер», «Борец», «Большевик», «Ротфронт», «Манометр». Погляд вхоплює ілюмінативну карту СРСР: від Москви в найвіддаленіші куточки розбігаються вогненні промені. Це «географія» споживачів продукції «Катюшок». Серед адресатів заводу — будови Печорозем'я, автогасити в Тольятті і Набережних Човнях, Байкало-Амурська магістраль, нафто-і газопромисли.

Майорат над колонами жовтневі заклики ЦК КПРС. Слово партії звер-

нує до радянського народу, до всіх чесних людей планети. У цьому — ідеї Жовтня, який поклав початок новому світові. Заклики партії завжди були програмною дією у найвідповідальніші моменти історії.

По площі прокочується ще одна кумачева хвиля, крокують тисячі юнаків і дівчат, які представляють всесоюзний студентський будівельний загін. Сімсот тисяч його бійців працювали вогню на будовах, заводах і фабриках, у радгоспах і колгоспах, на транспорті і в сфері обслуговування. Молодь країни з честю несе естафету трудових звершень старших поколінь.

Всепородне торжество в день шістдесятиріччя Великого Жовтня яскраво продемонструвало єдність партії і народу, показало, на що здатна людина праці, яка взяла в свої руки політичне керівництво суспільством, що буде комунізм.

Вірні прапорів Велико-го Жовтня, Країна Рад вступає в сьоме десятиріччя своєї історії.

(ТАРС).

• КИЇВ •

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.).

ського вищого військового інженерного двічі Червонопрапорного училища зв'язку імені М. І. Калініна. Слідом за колонами одного з найстаріших військових навчальних закладів країни, чітко карбуючи крок, проходять повз трибуни підгородді Міністерства внутрішніх справ УРСР, прикордонники.

Настає невелика пауза. І ось уже площу сповніть рокіт моторів: ідуть підрозділи мотострілців, артилеристів, з'являються грізні ракети різноманітного призначення. Вдень і вночі доблесні ракетники охороняють мирну працю Країни Рад. Завершує парад ставлений вал танкового підрозділу.

Простір головної магістралі міста заповнюють учасники святкової демонстрації. На кумачі прапорів, лозунгах і транспарантах — червоний колір революції, багряний відблиск Жовтня. Гарячими оплесками зустрічають трибуни панно, на якому портрет Володимира Ілліча Леніна — вождя революції, з ім'ям якого нерозривно зв'язані створення Комуністичної пар-

тії, народження першої в світі держави робітників і селян, всі грандіозні звершення радянських людей.

Над колонами — портрет неомомного продовжувача справи Леніна, видатного партійного і державного діяча нашого часу, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, портрети членів Політбюро Центрального Комітету КПРС.

«Ми — радянський народ» — гордо полум'яє на панно. Величезні фотографії відтворюють героїку трудових буднів будівників комунізму. У суворих випробуваннях, мирній творчій праці в нашій країні склалась нова історична спільність людей — радянський народ.

З новою силою накопуються кумач прапорів, звучить мідь оркестру — на Хрещатик вступає трудовий Київ, серце якого б'ється в єдиному ритмі з республікою, з усією країною. Його удари вивірено за годинником десятих п'ятиріччя. Вони втілені сьогодні в могутніх екскаваторах, електронно-обчислювальних машинах, у надточних верстатах і приладах, райдузі яскравих

шовкових тканин та інших товарах народного споживання. Сьогодні більш як 80 підприємств міста пускають майже тисячу найменувань виробів з державним Знаком якості. Освоєно випуск 579 нових зразків машин, устаткування, приладів і матеріалів. 50 тисяч трудівників столиці достроково виконали план двох років.

Нарядними потоками впливає на площу молоді — студенти столиці Радянської України. Констигуція вручила їм найдорожче право — право на щастя. Разом з радянською молоддю славлять Жовтень юнаки і дівчата з зарубіжних країн, які навчаються в київських вузах.

Завершуються торжества на Хрещатику. Але не стихають мелодії пісень про Жовтень, про нашу Радянську Батьківщину, про партію Леніна. Святкування 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції ще раз продемонструвало беззавітну вірність радянських людей асперемагуючим ідеям марксизму-ленінізму, революційному прапорі, непорушну згуртованість навколо рідної Комуністичної партії.

(РАТАУ).

• КІРОВОГРАД •

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.).
Крокують будівельники тресту «Кіровоградськбуд», обліжжолгоспбуду. Про їхні трудові здобутки розповідають макети, транспаранти.

Пряме трудове гвардія Ленінського району. Її очолюють передовики змагання, майстри високої продуктивності праці і високої якості роботи, колишні фронтовики, на грудях яких сяють бойові нагороди. Яскраві плакати і транспаранти в руках учасників свята розповідають про трудові досягнення в ході соціалістичного змагання на честь 60-річчя Великої Жовтня.

Першим на площу ступає багатоглибинний колектив заводу «Червона зірка». Під заводськими прапорами крокують 67 бригад, 1180 робітників, які достроково виконали завдання ювілейного року і зобов'язались достроково рапортувати про виконання п'ятирічного плану. Серед них і члени бригади слюсарів-складальників, де бригадиром делегат XXV з'їзду КПРС, Герой Соціалістичної Праці О. О. Кошурко. В цьому колективі народилися чудовий почин — «До 60-річчя Велико-го Жовтня — 2,2 річного плану». Його підписав на заводі понад 70 бригад. Пізніше багато з них перегнали зобов'язання і виперили до ювілею виконати 2,5 річного плану. Самі ж ініціатори напередодні свята рапортували про виконання плану трьох років п'ятиріччя.

У колонах демонстрантів чимало молоді. Заводська юнь поруч ветеранів звітує про свої діла. А зінтувати їй є про що. «60-річчя Велико-го Жовтня — 60 ударних тижнів» — під таким девізом трудилася юнаки і дівчата із ювілейній жовтневій вахті. Комсомольсько-молодіжні бригади О. Попова, Л. Артемько, Н. Стойко, А. Олександрівська рапортували про виконання плану двох з половиною років. Три тисячі молодих заводчан виборили право вислати свій рідок у Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Велико-го Жовтня.

Нескінченим потоком рухаються колони демонстрантів, майорять знаме-

на, лунають здригиді на честь Комуністичної партії, Радянської держави. Рапортують ювілею трудові дослідники заводу дозуючих автоматів, заводів «Цукрогідромаш», імені С. М. Кірова, «Більшовик», «Червоний Жовтень», «Новатор». Тепло вітають трудящі міста колектив Кіровоградської швейної фабрики. Його продукція відома жителям багатьох міст і сіл країни. В середньому щодня з конвейєрів фабрики сходять 310 жіночих пальт сучасних моделей. 25 процентів продукції швейників — зі Знаком якості.

Трудові рапорти складають азутєвники, працівники торгівлі, зв'язку, обласних і міських організацій та установ, працівники побутового обслуговування...

Довго ще не змовкає над містом святковий го-мін. Трудящі обласного центру відзначили найвеличніше зі свят — 60-річчя Велико-го Жовтня, ще раз продемонструвавши політичну зрілість, монолітну згуртованість навколо Комуністичної партії, непохитну вірність ідеям марксизму-ленінізму, високу трудову активність у боротьбі за успішне виконання рішень XXV з'їзду КПРС.

Святкові демонстрації і мітинги відбулися в усіх містах і селах області.

Фото В. КОВПАКА
і Ю. ЛІЗАШНИКОВА.

ОЛЕКСАНДРІЯ

Жовтислу демонстрацію трудящих м. Олександрії знімали колами київської об'єднання «Олександрівська». Серед його колективів — прохідницька бригада шахти «Верболозька» Івана Трохимовича Артеменка, яка напередодні свята астанавадала рекорд для шахт Дніпропетровського буровугільного басейну — пройшла — протягом місяця 1025 погонних метрів штрєка.

СВІТЛОВОДСЬК

Святковий колоні гідроелектростанції імені 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції поруч тих, хто зводив ІЕС, пройшли молоді виробничники. З початку експлуатації станції, рапортували енергетики, вироблено 25 мільярдів кіловат-годин електроенергії.

Вируге підняв калібороби району першими на Кіровоградщині рапортували про виконання плану продажу хліба державі. Повз трибуни проішли свою «Нішу» переможці соціалістичного змагання серед молодих жінок району брати Михайло та Іван Мелниченко з колгоспу імені Леніна.

ГАЙВОРОН

Напередодні свята трудівників Хіщуватого, Моїсєного, Тополі олетіла радська звістка: Рада Міністрів УРСР присвоїла цьому господарству ім'я 60-річчя Велико-го Жовтневої соціалістичної революції.

Колгоспники цього господарства, які очолили на демонстрації хліборобську колону, ознаменували свято підняти виробничими показниками: на кожному з 3000 гектарів зібрано по 33,3 центнера зерна, на кожному з 860 гектарів — по 380 центнерів цукрових буряків. По праву ударниками праці в колгоспі називають молодих трудівників — тракториста Миколу Скляра, комбайнера Григорія Білятинського, водія автомобіля Павла і Василя Яровенкі. Вони, як і всі юнаки та дівчата господарства, внесли і свій вклад в український мільярд пудів хліба.

НОВГОРОДКА

«П'ятирічку — за чотири роки». Ініціаторами цього поклику, який підхопили комсомольці і молоді району, виступили члени комсомольсько-молодіжної бригади раймілкомисбулу. Де бригадиром Басель Кононов, а групатором Віктор Кумпан. Ініціатори гідно зустріли славний ювілей. У святковій колоні вони принесли свій рапорт: на трудовій вахті колектив за три місяці раніше, ніж плануваалося, виконав зобов'язання на честь славної дати і щиро працює в ракунок квітня наступного року. За результатами змагання на честь 60-річчя Жовтня колектив виборов друге місце в області серед комсомольсько-молодіжних будівельних колективів.

ГОЛОВАНІВСЬК

Панно і транспаранти театралізованої колоні «Етапи великого шляху», що пройшла центральною вулицею селища, розповіли про те, яких здобутків добилює радянський народ за 60 славних літ. Від серця до новітніх «Ніш» і «Колоса» — то шлях хліборобів. У районі появилася людина нових професій: спікальни-ки, горнові, плавильники.

Хвилюючі емоції у всіх викликали композиції «Червоногвардійська тапачка», «Слава нескореному «Спартаку»!

У комсомольській колоні гордо пройшли ті, хто виборили право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Велико-го Жовтня. Прапороносець колони — комбайнер колгоспу «Україна» комсомолець Олександр Варницький.

Кіровоград. Святкові колони.

СЛУЖБА ДНІ І НОЧІ

Оперативна група працівників Знам'янського міськрайвідділу внутрішніх справ на телефонний виклик із села Петрового з'явилася негайно. Хтось із місцевих жителів повідомив, що вранці, зібравшись повудити рибу, він помітив у колгоспному ставку утопленника.

Та експерти встановили інше. Чоловік не шукав власної смерті. Ного, певне, вдарили чимось важким і, щоб замаскувати злочин, скинули у воду.

— Барс, шукай! — наказав чотирьохому другові молодший інспектор — кіннолог старшина міліції Віктор Муленко.

Собака швидко взяв слід і побіг уздовж стрижого берега ставка. Метрів через двісті наткнувся на якийсь сірий предмет, що валявся біля зламаної куща верболозу. То було пальто, яке скинув під час утечі вбивця.

— Молодці! — підбадьорив собаку Віктор. — Пішли далі.

Собака знову ринувся вперед. Він то щосили натягував повідок, то раптово зупинявся, озирнувшись на господаря, ніби скаржився, що йому таке завдання не під силу.

Та провідник був невблаганним. Неполесливо, але рівним голосом він заохочував чотирьохому друга до пошуку, а сам пильно оглядав місцевість, куди привів собаку.

«Ще б трохи... Ще...» — старшина біг за собакою аж кияло в грудях серце. За чагарниками, що розрослися на краю села, виднівся клін озимини. Далі траса Знам'янка — Кіровоград.

Та ось і сам Барс безпомічно ткнувся носом в асфальт. Схоже злочинець сів на перший-ліпший зустрічний транспорт. У наступний етап операції довелось включитися оперативним працівникам.

Міліціонери зустріли колгоспника, що приїхав з міста і на автобусній зупинці розминувся з громадянином, який, поспішаючи до автобуса, штовхнув його, колгоспника. Через деякий час за показаннями прикметами вбивцю було затримано у Знам'янці.

Не один раз отак у розшуках злочинців і крадіг допомагав знам'янським міліціонерам Барс. Та справжнім «барсом» він став у руках досвідченого господаря старшини Муленка.

Після повернення з лав Радянської Армії Віктор вирішив служити в міліції. Спочатку був постоєм. А потім, коли збільшилось місце інспектора-кінолога, комсомолець Муленко погодився перевирити свої здібності на новій роботі.

У виборі службової собаки йому допоміг працівник відділу кримінального розшуку обласного управління внутрішніх справ лейтенант Неділько. Микола Іванович, пристрасний любитель і знавець службового собаківництва, — частий гість піонерів і школярів Кіровограда. Хлоп'ята консультуються у нього про те, як доглядати і дресировати тварин, він розповідає юнакам про службу в міліції.

Жаль було Сергію Храпченку, нині учневі будівельного технікуму, розлучатися зі своїм улюбленим, якого він привіз аж із Дніпропетровська від родичів, та коли він узяв, який справі служиме Барс, із готовністю передав його лейтенантові Недільку.

Що ж, може пішати Сергій: собака потрапив у надійні руки і служить відмінно.

Т. ДМИТРИЄВ.

м. Знам'янка.

Хроніка полум'яних літ

(з історії міліції області).

ІЗ БЕРЕЗНЯ 1919 РОКУ

Штат міліції міста Єлисаветграда нарахував 212 осіб, кінний загін — 59. У позитиві штат міліції — 630 осіб. У 22 райони направлено інструкторів. Запроваджуються строкові заняття. Видірили клуб, бібліотека...

З доповіді завідувачого підвідділом міліції при відділі управління димової.

4 ЛИПНЯ 1921 РОКУ

До редакції газети «Червоний шлях».

...На долю міліції випало важке завдання. Спочатку велася боротьба з дезертирством і конокрадами, із спекуляцією, організовувалися клінні підрозділи для доставки червоноармійців на фронт для боротьби з білими, а з квітня 1920 року по цей день доводиться боротися з бандами Запорозького, Іванова та інших бандами петлюрівського заборонення.

Від рук бандитів загинули: в грудні 1920 р. — помічник начальника повітової міліції тов. Тимофій Полицук, у квітні місяці 1921 р. — ділописний начальник тов. Василь Христин.

Міліцією знешкоджено патажків банд Ільєвського, студента Вишньовського та захоплено в полон штаб бандита Залізняка. З 1921 року міліція сільських допомагала збирати продовольство, брала участь у поштових кампаніях.

З ЛИСТА НАЧАЛЬНИКА ПОВІТОВОЇ МІЛІЦІЇ

11 ЧЕРВНЯ 1923 РОКУ

У Нерубайському лісі на межі з Київською губернією кінний резерв міліції зіткнувся з озброєною бандою до 30 чоловік. Після перестрілки було послано на розвідку молодшого міліціонера Лекарева і застріляв, він потрапив на засідку бандитів. Останні пропонували залишити

тись у них, та Лекарев відмовився. Бандити застріляли його і порізали шийними.

З РАПОРТУ ВИКОНУЮЧОГО ОБОВ'ЯЗКИ НАЧАЛЬНИКА ПІДВІДДІЛУ МІЛІЦІЇ ДЗЮБІН.

1930 РІК

...На селі до цього часу майже не було жінок в органах міліції. Лише оце недавно до Устинівської райміліції стала на посаду міліціонера перша жінка — товариш Шукіна — комсомолка, бідничка. Вона активно працює нарівні з іншими міліціонерами, успішно виконує доручені їй завдання, подекуди справляється з ними краще від іншого чоловіка.

З ГАЗЕТИ «КІРОВСЬКА ПРАВДА».

1935 РІК

...Ведучи боротьбу з безпритульністю та бродячим елементом, ми через розподільні пункти НКВС пропустили 2040 дітей, з яких 200 віддано для притулку в колгоспи, 181 направлено до дитбудинку, решту повернено батькам.

На селі організовано 18 бригад сирітської міліції, до складу яких увійшло 75 кращих колгоспників-ударників.

ЗІ СПОГАДІВ ВЕТЕРАНІВ МІЛІЦІЇ.

1977 РІК

За сумлінне виконання службових обов'язків, кмітливості і зразкової дисципліни заохочено понад тисячу співробітників, 30 з них нагороджено нагрудним знаком «Відмінник міліції». 8 занесено на дошки пошани міст і районних центрів області. 64 працівників обрано депутатами місцевих Рад.

Серед об'єктового складу органів управління внутрішніх справ понад 70 процентів комсомольців. Естафету бойової слави ветеранів міліції області гідно продовжує молодь.

ВЧОРА КРАЇНА ВІДЗНАЧИЛА 60-РІЧЧЯ РАДЯНСЬКОЇ МІЛІЦІЇ

Велику профілактичну роботу по боротьбі з автотранспортними пригодами проводять працівники державної автоінспекції. В будні і в свята, вдень і вночі вони на бойовому посту.

На фото: інспектори ДАІ сержант Л. ПЛАХОТІН і молодший сержант В. ЛОМАКІН.

Фото Р. СПЕЯКІНА.

НА ГОРОДА КРАЩИМ

Багато молодих співробітників Ленінського районного відділу внутрішніх справ м. Кіровограда сумлінно виконують покладені на них обов'язки, виявляють високу пильність і самовідданість при охороні прав трудящих.

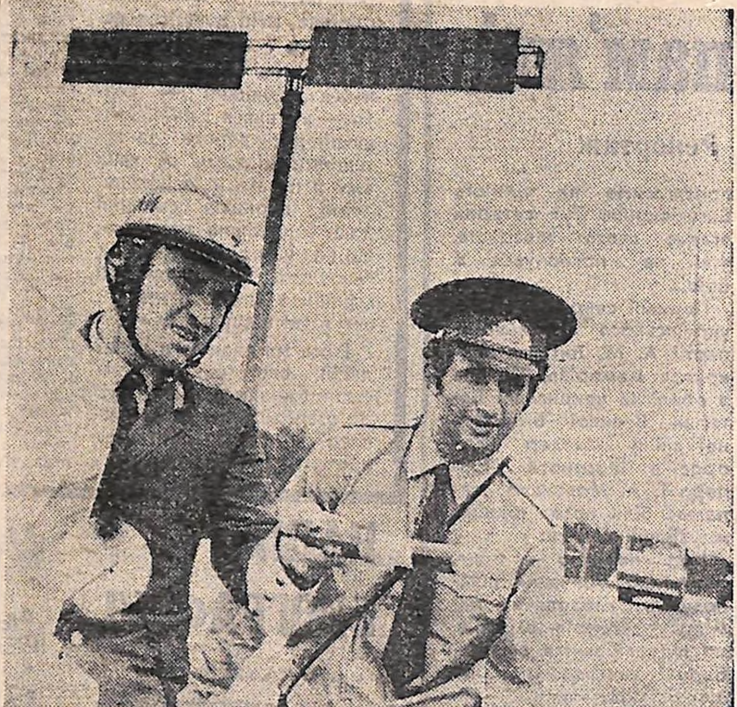
У змаганні, присвяченому 60 річчю Великого

Жовтня і 60-річчю радянської міліції, кращих показників серед комсомольців добилися В. М. Яценко, Д. В. Діонченко, В. І. Мар'яш, А. Ф. Крючков, О. С. Профатилло, А. П. Калінін та інші. Їх нагороджено Почесними грамотами Ленінського райкому ЛКСМУ.

М. СИНЕОК,
капітан міліції, заступник начальника
карного розшуку Ленінського РВВС.

САМОВІДДАНО НЕСУТЬ СЛУЖБУ ВАРТОВІ ПРАВОПОРЯДКУ КРАЇНИ — ТАК ЛЮБОВНО НАЗИВАЄ НАРОД СВОЮ МІЛІЦІЮ КОЛГОСПНИКИ, РОБІТНИКИ ШКОЛУ ПОСИЛАЮТЬ СВОЇХ КРАЩИХ СИНІВ НА СЛУЖБУ В ОРГАНИ МВС.

НА ФОТО: З ХОРОШИМ НАСТРОЕМ ЗУСТРІЧАЮТЬ СВАТІ МІЛІЦІОНЕРИ КІРОВОГРАДСЬКОГО МІСЬКОГО ВІДДІЛУ ВНУТРІШНІХ СПРАВ (ЗЛІВА НАПРАВО): М. ВОЙЧЕНКО, О. ГОЛ'ЯН, П. ЯЦЕНКО, Л. ДВОРЕЦЬКИЙ, А. БУРЛАЧЕНКО, І. МЕЛЬНИК, В. КОВАЛЕНКО.

НА ПОЕТИЧНІЙ ОРБІТІ

Дитинство Дмитра Танського бігало босоніж звивистими стежками села Надлака Новоархангельського району. Тут ще з ранніх літ закружилась у його душі любов до рідної землі, що незабаром вилилась у перші поетичні рядки.

Служба в лавах Радянської Армії, напружені робітничі будні на «Червоній зірці», журналістська діяльність, комсомольська робота — все це неспокійні створіння його біографії.

Нині член обласного літературного об'єднання Дмитро Танський працює інструктором відділу політико-виховної роботи обласного управління внутрішніх справ. Ного вірші друкувалися в районних, обласних і республіканських газетах, в альманасі «Вітрила».

Пропонуємо нові поезії Дмитра Танського.

Дмитро
ТАНСЬКИЙ

Рівновага

Де медозбір намаринас бджолі,
Де сріблом сонця позаяться протоки,
Шаную рівноваженість землі,
Вбираю її імпульси і токи.
А день, як птах, зліта у голий час,
Несе на крилах радості й тривоги,
Мені б створити зоряний запас
І з новим ранком вирушити в дорогу.
Здається, встиг, і знову поведемо:
Сьогодні завершив потрібну справу,
Віддавши їй душі тепло,
І стомлений упав з цілющої трави.

Батьківський дім

Батьківський дім —
Оця низенька хата,
Дорожка за палаці кам'яні,
Добрідень, мамой!
Як здоров'я, тату?
Все наболіло викажіть мені,
Щораз до вас
Стрімка стежина сниться,
Шоковиця гілляста і пізні...
Незрозуміле дитинство яснолице
Там промайнуло
В синій даліні.
Тож мрію
Коло двору постояти,

Де в скронях дня лепехи клекотять.
Батьківський дім.
Аж по целиках святая
Збиралася нас —
Дівчаток і хлоп'ят.
Хай стукає
В шибки зеленівиття.
Тут місця і тепла достатньо всім.
Але ж в далекий світ
Розбіглися діти.
Тісний для нас став
Батьківський дім.

Бабине літо

Чим зарадити, що зронити,
Як зіцплити болісні сніг?
Щоб хоч трохи бабине літо
Потеплішало восени.
Вже не ті кольори і звуки,
Навкрадалася сивини.
Ніби вчора няньчила внука,
А у них вже свої сини.
Ім щаслива всміхнулася доля,
Світлі гони і добрий день.
— Проведіть мене, дітки, в поле, —
Мовить жінка, — і до подей.
Хоче вдосталь побачити саїту.
О, якби ж то вона змогла
Зупинити останнє літо
Й журзавів на краю села!

ПРАПОРАМИ всіх братніх республік розвіла того дня центральна площа Глодос. Тут у переддень 60-річчя Радянської влади відкрито меморіал землякам, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни. 577 імен викарбувано на гранітних плитах. Імен тих, кому глодосіани зобов'язані сьогоднішнім щасливим днем.

Урочистий мітинг відкрив голова виконкому сільської Ради М. П. Ярмоленко.

Відтепер це найсвятіше місце землі глодоскої, — лунають над площею його слова. — Тут наша юна змінна, надаючи червоні галстуки,

Вогонь пам'яті

Репортаж

присягати на вірність Батьківщини. Тут ветеран згадає свого товариша, який не повернувся з бою...

Перший секретар Новоукраїнського райкому партії А. М. Литвин відкриває меморіал. Складає з обеліска покривало. Ветеран Великої Вітчизняної війни кавалер двох орденів Червоного Прапора І. А. Мохонько запалює біля його підніжжя вічний вогонь.

Над площею — тиша. Хвилиною мовчання вшановують глодосіани пам'ять героїв-земляків, які віддали життя за свободу і незалежність нашої Батьківщини.

Притихли школярі, схилилися в скорботі сиві ветерани.

Перед мікрофоном І. А. Мохонько.

— Мені випала честь запалити вічний вогонь меморіалу. Вогонь пам'яті. Пам'яті тих, для кого кожен із присутніх тут або ж син, або ж брат, або ж онук...

Іван Андрійович звертається до молоді села, закликає її продовжувати славі традиції його покоління, покоління батьків.

У виступах голови колгоспу імені Фрунзе, одного з ініціаторів створення меморіалу В. М. Горбачова, керуючої дружим відділком цього ж колгоспу Д. І. Шевченко, Олега Литвиненка — командира загону червоних слідопитів, які встановили понад 350 імен загиблих земляків, звучала тверда впевненість: глодосіани не тільки збережуть славі традиції свого героїчного минулого, а й сповнені бажання примножити їх у мирній праці.

М. ДУМИЧ.
Новоукраїнський район.

«СІВАЧ» ЗАПРОШУЄ
ІЗ Листопада, в приміщенні редакції «МОЛОДОГО КОМУНАРА» відбувається чергове заняття міської молодіжної літстудії «СІВАЧ».
Початок о 16-й годині.

МЕДЖІД Агаєв, високий горіць у папасі, популярний як космонавт чи кінозірка. Ному шлють листи з усього світу — вчені і письменники, діти і дорослі. Він сам дивується своїй популярності, вважаючи, що це зробив за своє життя пічого виняткового. Просто жив — і прожив уже 142 роки.

Звичайно, для вас, горіць, це, може, й багато, але у нас у горах незручно хвастати своїм віком. Мій земляк Махмуд Ейязов прожив 156 років, а Шіралі Міслімов із сусіднього села Барзаву — 167. Я їм у синні годжусь, — каже найстаріший житель СРСР, а може, й планети Меджид Агаєв.

Гірське містечко Лерик, де живе мій співбесідник, не так уже й далеко від Баку: до нього яких-небудь 300 кілометрів. Але щоб потрапити в гості до старика, мені довелося перемістити чотири види транспорту. Останній вид панекзотичніший — верхи — виявився і найнебезпечнішим: дорога за тешніми мірками не така вже й погана, але напередодні пройшов сильний дощ, і подорож стежкою, що раз у раз повисала над безоднею, у незвичного вершинника викликає величезні емоції відчуття...

І ось ми сидимо в невеликій, вистеленій селянськими килимами кімнаті. За азербайджанським звичаєм гостя пригортає ароматним чаєм, ввічливо

цікавиться здоров'ям моїм і членів сім'ї, питає, як ми доїхали, чи не трапилося чого по дорозі.

Мій співбесідник сухорлявий, рухливий, колір обличчя у нього сірий. Він дуже добре бачить і чує, лише глибокі зморшки нагадують про білий вік. Разом з ним головний лікар місцевої лікарні Мірзаджан Сафаров, який регулярно відвідує довіжителя. Свідчення лікарів: стан здоров'я старика завидний, пульс — 62 удари на хвилину, кров'яний тиск — 140/70.

— Любо, спитаєте, як удався стільки років життя? — Усі гості лише про це й говорять.

Що ж, дістати теку інформацію з перших рук заманливо. Довгі жити, не хворіючи, на думку старожилів, допомагає уклад життя, усадкований під предків. Меджид Агаєв зовсім не п'є вина, харчується суворою їжею, а головне — все довге життя працює. Овечі пасти його батько і дід, сам він залишив чабанську справу, яка вимагала великої рухливості, лише три роки тому. Та сидіти без діла не зміг — виважено охороняє когоспні поля від худоби. Робота на його думку, неважка, але приємна — за день треба пройти 10—12 кілометрів. А головна радість — парод бачити, що старий Меджид ще на дещо здатний.

Діти, близькість довіжителя у республіці продовжує активно трудитися. Сестри Гюльбаджі і Саян Гусейнова, яким відповіли 112 і 102 роки, — землероби Меджид — їм задовольсям в'яжуть, люблять похоронити на городі. 112-річна Зібейла Шейдаєва з міста Куба не одну годину щодня проводить біля

кілімоткацького перстата, вчить стародавнього мистецтва сусідських дівчаток. Взагалі, довгожителів в Азербайджані, згідно зі статистикою, більше, ніж будь-де на Землі: на кожні десять тисяч жителів тут припадає 49 чоловік, вік яких перевищує за сто років. Найбільше таких глибоких стариків у Леріку, Ленкорані, Нагірному Карабаху.

А що, батеньку, у вас у горах люди завжди жили довшо?

— Старічі старічі в наших краях зустрічалися завжди. Видно, корін у нас особливий. І все ж тепер старічів стало більше. Раніше людям заважали жити нескінченні війни, хвороби, — задумливо каже старий, — Тепер у кожному селі лікар...

В Азербайджані зникли віспа, холера, чума, дифтерія — хвороби, що забирали коліс багато тисяч життів, немає масової захворюваності малярією, тифом. На 5,8 мільйона жителів республіки близько 60 тисяч лікарняних ліжок, 17 тисяч лікарів. Для престарілих у столиці республіки Баку створено Зону здоров'я. Тут лікують незвичайними методами — працею, фітотерапією (запахом квітів), таласотерапією (морськими ваннами).

ЩОРОКУ проходять і спортивні змагання, в яких беруть участь 70—80-річні легкоатлети.

Правда, я ще жодного разу за все своє життя не допоміг до лікарів не

ЗУСТРІЧ ІЗ ЦІКАВОЮ ЛЮДИНОЮ

ПАРАДОКСИ ВІКУ

звертався, — не приховуючи гордості, каже Меджид, хитро поглядаючи на Мірзаджана Сафарова, котрий сидить напроти. — Я вважаю, що справжньому мужчине до ста соромно бігати по лікарнях. Найкращі ліки, як на мене, — чисте гірське повітря, джерельна вода, сонце. Тепер люди часто хворіють тому, що дуже багато ковтають усіляких таблеток і порошків. — Патріарх виразно глянув на свою молоді дружину — 83-річну Кіназов, на десятирічного внука, що крутився поруч, який гідно представляє тут 151 нащадка старого меджидів.

Цікавий парадокс: Азербайджану належать два демографічних рекорди — по відношенню числу довгожителів, з одного боку, і по молодості населення — з другого. Статистика говорить, що в середньому це наймолодша республіка в країні. Водночас середній вік жителів тут — 72 роки (на початку століття — 49 років). А втім, є місто, середній вік населення якого не перевищує 30 років. Це Сумгаїт — новий індустріальний центр республіки, хімічні й металургійні заводи якого будувала мо-лодь. Інша відмінна риса

молодого міста: незвичайно швидке зростання населення — в кожній сім'ї 4—5 дітей.

Шмат не здибуєш, — залопотіло погляджув бороду Меджид. — У нас: молодішій дочки Кінабджі — 11 дітей. А моя перша дружина народила мені стільки ж синів. Вибачте, в моїй молодості в сім'ї лічили тільки синів — хлопчиків і в полі поприще, і худобу пасе, і по дому що треба робить. Тепер, звичайно, інші часи. Он у нас скільки жінок і в когоспі, і в сільраді працює. Сільські дівчата разом з хлопцями їдуть до міста, закінчують інститути, повертаються звичними людьми — лікарями, інженерами, агрономами. По моїх нащадках можна судити: чим молодішій, тим освіченішій...

За переписом 1897 року, письменні стаманли в Азербайджані 9,2 процента населення. Серед чоловіків процент письменності досягав лише 13,1, а серед жінок — 4,2. 1914 року було 976 загальноосвітніх шкіл, три середніх спеціальних навчальних закладів, а з другого. Статистика говорить, що в середньому це наймолодша республіка в країні. Водночас середній вік жителів тут — 72 роки (на початку століття — 49 років). А втім, є місто, середній вік населення якого не перевищує 30 років. Це Сумгаїт — новий індустріальний центр республіки, хімічні й металургійні заводи якого будувала мо-лодь. Інша відмінна риса

Меджид Агаєв попросився з нами на околиці села. Усміхнувся: «Прізддіть до нас частіше».

Р. АГАЄВ,
кореспондент АПН.
Баку.

НАША БІОГРАФІЯ

Музика А. МАЖУКОВА.

Стихи О. ПИСАРЖЕВСКОЇ,
А. МОНАСТІРЕВА.

Мокрий пестер в лице хлестал
На псиході октябрьской ночи.
Новий день на рассвете встал
Над землею светло и прочно.
Припев:
Мне не думать об этом нельзя,
И не помнить об этом не вправе я,
Это наша с тобой земля,
Это наша с тобой биография.
Новый день над землею встал,
Под копытами пыли клубится.
Где-то всадник с коня упал.
Где-то красная конница мчится.
Припев:
Ураганной эпохи шквал
Нас сегодня зовет за собою,
Новый день над землею встал,
Но трубан не расстался с трубою.
Припев.

НА ПРИЗИ ОБЛАСНИХ ГАЗЕТ

4 листопада на площі імені С. М. Кірова в Кіровограді вишикувалися кращі легкоатлети навчальних закладів міста — значківці ГПО, призери міських та обласних змагань.

І ось дано старт — старт ювілейної легкоатлетичної естафети по вулицях міста на призи обласних газет «Молодий комунар» та «Кіровоградська правда», присвяченої 60-річчю Великої Жовтня.

Понад 300 юнаків і дівчат демонстрували свою майстерність.

Щасливий фініш у спортсменів середньої школи № 11 — вони випередили всіх своїх суперників. Команди цієї школи вручено кубок «Молодого комунара» і диплом першого ступеня. Всіх членів команди-переможниці нагороджено грамотами редакції обласної молодіжної газети.

Кубок «Кіровоградської правди» завоювали спортсмени першої команди факультету фізичного виховання педінституту (вони посіли перше місце у змаганні легкоатлетів вищих навчальних закладів).

Приз міському комсомолу вибороли учні будівельного технікуму (перемогли у змаганні серед команд середніх спеціальних навчальних закладів).

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОГО КОМУНАРА» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ г. Кіровоград.
Газета публікується
на українському мові.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Наступний номер «Молодого комунара»
вийде 15 листопада ц. р.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.